

דוקו 1 -

סצנה אחת; פתיחה; שירן (אוריה), צללית:

אני שירן (שם בדוי) ואני מכורה לשוקולית.
אני זוכרת את עצמי חוזרת הביתה מהגן, והדבר הראשון שחשבתי עליו זה השוקולית,
לא להגיד שלום לסיגל, או למיכל. רק רציתי שוקולית.
ככה זה המשיך עם השנים, שוקולית תמיד בעדיפות ראשונה. זה.. לא נתפס.

סצנה שתיים; פתיחה; שירן (בלי פנים) אוכלת שוקולית עם כפית; voiceover:

זה הגיע לרמות כל כך קיצוניות, שלא ידעתי שאפשר להגיע אליהן.
זה נורא כואב, לראות את הכל מתפרק ולדעת שאין לי מה לעשות עם זה. שזה אבוד.

סצנה שלוש; שירן; על כורסה:

היום ליפני שנה הייתה ההתערבות שלי.
הגעתי הביתה מהעבודה, ואני רואה את כולם שם יושבים, רק בשבילי. הם אמרו לי שזה מוגזם, שאי אפשר יותר.
הם לקחו אותי ל"מרכז מלכישוע" בגלבע, שלושה חודשים שם גרמו לי להיגמל לגמרי משוקולית.
כעת אני נקייה כבר 12 חודשים, ויש לי את הכלים להתמודד עם הדחפים לחזור להשתמש.
עם כמה שזה קשה לפעמים, אני יודעת שאני בחיים לא אחזור לזה, האדרנלין שהגיע אחרי שורה של שוקולית,
זה לא משהו שאפשר לשכוח.

מונטאז' - ציפורים, איש הולך על חוף, מישהו שוקולית.

סצנה ארבע; שירן; צללית:

מעבר למחיר הנפשי והפיזי, היה לזה מחיר כלכלי מאוד כבד. שוקולית זה לא זול, ואני לא ממליצה לאף אחד להתחיל עם זה,
כי לא תוכלו לצאת.
זה לא צחוק, הייתי צריכה לגנוב לאמא שלי את השרשרת פנינים שעברה דורות במשפחה, שסבתא רבתה סיוון החביאה
בתחת בזמן השואה.

סצנה חמש; שירן כורסה, זין שלי:

הסימנים של הגמילה היו נורא חזקים, כל מה שחשבתי עליו זה כמה שאני צריכה את השוקולית.
אני זוכרת לילות בלי שינה, שכל מה שראיתי זה את הצבע החום סגלגל, שרדף אותי שעות, את המרקם האבקתי...
שירן דומעת סליחה שאני דומעת, פשוט לשמוע את עצמי מדברת על כל זה מזכיר אותי לתקופות קשות.

מונטאז' - עננים בשמיים, שירן הולכת עם הגב למצלמה, מישהו אוכל שוקולית.

סצנה שש; סגירה; ציורים; voiceover:

זה כל הציורים שציירתי בזמן הגמילה, ממש אפשר לראות את הכאב, ואת הסבל שהייתי בו.
מונטאז' ציורים של שירן.

סצנה שבע; סגירה; שירן על כורסה:

תודה שנתת לי את המקום לספר את הסיפור שלי.
לא ציפיתי לקבל כל כך הרבה אהבה וקבלה כשעשיתי את המעבר לLSD, אבל עכשיו אני מבינה כמה כולם תומכים בי,
ומעריכים אותי. תודה שעברתם איתי את המסע הזה, שוקולית זה נושא שהוא מאוד טאבו, ש..מתקשר למאפיות, ארגוני
הפשע, קרטלים, שופרסל... זה פשוט כיף כשאפשר לשבת עם אמא בבוקר, לשתות קפה.. להתמסטל... אין יותר לחץ.